Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (fjärde avdelningen)

den 20 september 2018*

”Överklagande – Statligt stöd – Digital television – Statligt stöd till förmån för utbyggnad av digital markbunden television i avlägsna och mindre urbaniserade områden i Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha – (Den autonoma regionen Kastilien-La Mancha, Spanien) – Stöd till operatörer av digitala markbundna televisionssändningar – Beslut i vilket stödet delvis förklaras oförenligt med den inre marknaden – Begreppet statligt stöd – Fördel – Tjänst av allmänt ekonomiskt intresse – Definition – Medlemsstaternas utrymme för skönsmässig bedömning”

I mål C-114/17 P,

angående ett överklagande enligt artikel 56 i stadgan för Europeiska unionens domstol, som ingavs den 3 mars 2017,

Konungariket Spanien, företrätt av M. J. García-Valdecasas Dorrego, i egenskap av ombud,

sökande,

i vilket den andra parten är:

Europeiska kommissionen, företrädd av E. Gippini Fournier, B. Stromsky och P. Němečková, samtliga i egenskap av ombud,

svarande i första instans

meddelar

DOMSTOLEN (fjärde avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden T. von Danwitz samt domarna C. Vajda, E. Juhász, K. Jürimäe (referent) och C. Lycourgos,

generaladvokat: E. Sharpston,

justitiesekreterare: handläggaren L. Carrasco Marco,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 7 mars 2018,

och efter att den 8 maj 2018 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

* Rättegångsspråk: spanska.

Dom

1 Konungariket Spanien har yrkat att domstolen ska upphäva den dom som meddelades av Europeiska unionens tribunal den 15 december 2016, Spanien/kommissionen (T-808/14, ej publicerad, EU:T:2016:734) (nedan kallad den överklagade domen). Genom denna dom ogillade tribunalen Konungariket Spaniens talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut C(2014) 6846 final av den 1 oktober 2014 om det statliga stöd SA.27408 (C 24/10) (f.d. NN 37/10, f.d. CP 19/09) som Kastilien-La Manchas myndigheter har genomfört till förmån för utbyggnad av digital markbunden television i avlägsna och mindre urbaniserade områden i Kastilien-La Mancha.

Tillämpliga bestämmelser

2 I artikel 84 i tribunalens rättegångsregler, i den lydelse som var tillämplig i det mål som avgjordes genom den överklagade domen (nedan kallade tribunalens rättegångsregler), med rubriken ”Nya grunder” föreskrivs följande:

”1. Nya grunder får inte åberopas under rättegången, såvida de inte föranleds av rättsliga eller faktiska omständigheter som framkommit först under rättegången.

2. I förekommande fall ska nya grunder åberopas i samband med den andra skriftväxlingen och identifieras som sådana. Om de rättsliga eller faktiska omständigheter som föranleder åberopandet av nya grunder blir kända först efter den andra skriftväxlingen eller efter det att tribunalen har beslutat att inte tillåta en sådan skriftväxling, ska den berörda parten åberopa de nya grunderna så snart parten får kännedom om omständigheterna.

3. Ordföranden ska, utan att det föregriper tribunalens beslut om huruvida de nya grunderna får åberopas, låta de andra rättegångsdeltagarna yttra sig över grunderna.”

3 I artikel 86 i tribunalens rättegångsregler, med rubriken ”Justering av talan”, föreskrivs följande:

”1. När den rättsakt som en talan om ogiltigförklaring avser har ersatts av eller har ändrats genom en annan rättsakt som rör samma sak, får sökanden, innan den muntliga delen av förfarandet har avslutats eller innan tribunalen har beslutat att avgöra målet utan att inleda den muntliga delen av förfarandet, justera talan för att ta hänsyn till denna nya omständighet.

2. Justering av talan ska göras genom separat handling och inom den frist som enligt artikel 263 sjätte stycket FEUF gäller för att väcka talan om ogiltigförklaring av den rättsakt som föranleder justeringen av talan.

…

4. Inlagan om justering av talan ska innehålla följande:

a) De justerade yrkandena.

b) Om det finns skäl till det, de justerade grunderna och argumenten.

c) Om det finns skäl till det, de bevis och bevisuppgifter som har samband med justeringen av yrkandena.

5. Inlagan om justering av talan ska åtföljas av den rättsakt som föranleder justeringen. Om så inte sker, ska justitiesekreteraren fastställa en rimlig frist inom vilken sökanden ska inkomma med nämnda akt. Löper fristen ut utan att sökanden har avhjälpt bristen, ska tribunalen besluta huruvida underlåtelsen att iaktta detta krav utgör hinder mot att beakta inlagan om justering av talan.

6. Ordföranden ska, utan att det föregriper tribunalens beslut huruvida inlagan om justering av talan kan beaktas, fastställa en frist inom vilken svaranden får yttra sig över nämnda inlaga.

…”

Bakgrund till tvisten

4 I punkterna 1–24 i den överklagade domen redogjorde tribunalen för bakgrunden till tvisten. Denna bakgrund kan för ändamålet med förevarande förfarande sammanfattas på följande sätt.

5 Förevarande mål rör en rad åtgärder som de spanska myndigheterna har genomfört inom ramen för övergången från analoga till digitala tv-sändningar i Spanien i Comunidad Autónoma de Castilla-La-Mancha (den autonoma regionen Kastilien-La Mancha, Spanien) (nedan kallad den aktuella åtgärden).

6 Konungariket Spanien har infört lagstiftning för att främja en övergång från analoga sändningar till digitala sändningar genom bland annat Ley 10/2005 de Medidas Urgentes para el Impulso de la Televisión Digital Terrestre, de Liberalización de la Televisión por Cable y de Fomento del Pluralismo (lag 10/2005 om inrättande av brådskande åtgärder för utveckling av digital markbunden television, om liberalisering av kabel-tv och främjande av pluralism) av den 14 juni 2005 (BOE nr 142, av den 15 juni 2005, s. 20562) och genom Real Decreto 944/2005 por el que se aprueba el Plan técnico nacional de la televisión digital terrestre (kungligt dekret 944/2005 om godkännande av det nationella teknikprogrammet för digitala markbundna tv-sändningar) av den 29 juli 2005 (BOE nr 181, av den 30 juli 2005, s. 27006). Genom detta kungliga dekret åläggs privata och offentliga nationella televisionsföretag att säkerställa att 96 respektive 98 procent av befolkningen har tillgång till digital markbunden television.

7 De spanska myndigheterna har, i syfte att hantera övergången från analog television till digital markbunden television, delat in Spanien i tre områden som kallas område I, område II respektive område III. Område II, som är det område som förevarande mål handlar om, omfattar avlägsna och mindre urbaniserade områden i vilka 2,5 procent av den spanska befolkningen bor. I detta område har televisionsföretagen i avsaknad av ekonomiskt intresse underlåtit att investera i digitaliseringen, varför de spanska myndigheterna infört en offentlig finansiering.

8 I september 2007 antog Consejo de Ministros (ministerrådet, Spanien) det nationella programmet för övergång till digital markbunden television. Målet för detta program var att uppnå en täckningsgrad för den spanska befolkningen avseende digital markbunden television motsvarande den som uppnåddes med analog television år 2007, det vill säga mer än 98 procent av befolkningen och 99,96 procent av befolkningen i den autonoma regionen Kastilien-La Mancha.

9 För att uppnå de mål i fråga om täckning som fastställts för digital markbunden television, beslutade de spanska myndigheterna att bevilja en offentlig finansiering bland annat i syfte att stödja den markbundna digitaliseringen i område II och särskilt inom de delar av den autonoma regionen Kastilien-La Mancha som omfattades av detta område.

10 I februari 2008 antog Ministerio de Industria, Turismo y Comercio (ministeriet för industri, turism och handel, Spanien) (nedan kallat MITC) ett beslut i syfte att förbättra infrastrukturerna för telekommunikationer och fastställa kriterier och fördelning av finansieringen för åtgärderna avsedda

att utveckla informationssamhället inom ramen för vad som kallades ”Plan Avanza”. Den budget som antogs i enlighet med detta beslut var delvis avsedd för digitalisering av tv-sändningar inom område II.

11 Mellan juli och november 2008 genomfördes digitaliseringen inom område II. MITC överförde därefter medel till de autonoma regionerna, som åtog sig att täcka de återstående kostnaderna med egna budgetmedel.

12 I oktober 2008 beslutade det spanska ministerrådet att avsätta ytterligare medel för att utvidga och komplettera täckningen för digital markbunden television inom ramen för de digitaliseringsprojekt som skulle slutföras under första halvåret 2009.

13 Därefter började de autonoma regionerna att genomföra utbyggnaden av den digitala markbundna televisionen. För detta organiserade de offentliga anbudsförfaranden eller anlitade privata företag. I vissa fall gav de autonoma regionerna kommunerna i uppdrag att genomföra utbyggnaden.

14 Till skillnad från de flesta andra autonoma regioner i Spanien, anordnade den autonoma regionen Kastilien-La Mancha inte några anbudsförfaranden avseende utbyggnaden av den digitala markbundna televisionen. Myndigheterna i denna autonoma region använde sig av ett särskilt förfarande som fastställdes i Decreto 347/2008 por el que se regula la concesión de subvenciones directas para la ejecución del plan de transición a la televisión digital terrestre en Castilla-La Mancha (dekret 347/2008 om bestämmelser för beviljande av direktstöd för genomförande av programmet för övergången till digital markbunden television i regionen Kastilien-La Mancha), av den 2 december 2008 (*Diario oficial de Castilla-La Mancha* nº 250, av den 5 december 2008, s. 38834).

15 Enligt dekret 347/2008 skulle nödvändiga medel för digitaliseringen fördelas direkt till ägarna av de befintliga sändningsstationerna. När de befintliga sändningsstationerna tillhörde en lokal myndighet var det denna som slöt avtal med regeringen i den autonoma regionen Kastilien-La Mancha för att erhålla finansiering av stationerna. De lokala myndigheterna köpte därefter den digitala utrustningen från sin telekommunikationsoperatör och lade ut installation, drift och underhåll på underentreprenad till denna operatör. När sändningsstationerna tillhörde en privat telekommunikationsoperatör ingick denne avtal med regeringen för att erhålla tillräckliga medel för digitaliseringen av utrustningen. Eftersom det var nödvändigt att bygga 20 nya sändningsstationer, byggdes 14 av dessa med stöd av avtal mellan regeringen och de lokala myndigheterna medan 6 byggdes med stöd av avtal mellan denna regering och en telekommunikationsoperatör.

16 Regeringen i Kastilien-La Mancha finansierade förvärv och installation av digital utrustning samt drift och underhåll för de två första åren för varje digitaliserad sändningsstation. Således innehades 475 sändningsstationer av lokala myndigheter medan 141 finansierades genom medel som beviljades två telekommunikationsoperatörer, nämligen Telecom CLM och Abertis Telecom Terrestre SA (nedan kallad Abertis).

17 Den 14 januari och den 18 maj 2009 mottog kommissionen två klagomål. Dessa kom från dels Radiodifusión Digital SL, lokal operatör för telekommunikationer och marksänd television, dels SES Astra SA. Klagomålen gällde en stödordning som de spanska myndigheterna hade genomfört i samband med övergången från analog till digital television i område II. Enligt klagandena inbegrep denna åtgärd ett statligt stöd som inte hade anmälts och som kunde snedvrida konkurrensen mellan markbundna sändningsplattformar och satellitsändningsplattformar. Radiodifusión Digital har vidare gjort gällande att den aktuella stödåtgärden skapade en snedvridning av konkurrensen mellan de nationella och de lokala operatörerna.

18 Genom skrivelse av den 29 september 2010 underrättade kommissionen Konungariket Spanien om att den hade beslutat att inleda ett förfarande enligt artikel 108.2 FEUF rörande stödet i fråga avseende den autonoma regionen Kastilien-La Mancha. Samma dag underrättade kommissionen Konungariket

Spanien om att den hade beslutat att inleda ett separat förfarande rörande stödet i fråga för hela det spanska territoriet, med undantag av den autonoma regionen Kastilien-La Mancha (EUT C 337, 2010, s. 17).

19 Den 19 juni 2013 antog kommissionen beslut 2014/489/EU om det statliga stöd SA.28599 (C 23/10 [f.d. NN 36/10, f.d. CP 163/09]) som Konungariket Spanien har genomfört till förmån för utbyggnad av digital markbunden television i avlägsna och mindre urbaniserade områden (utanför Kastilien-La Mancha) (EUT L 217, 2014, s. 52).

20 Kommissionen antog därefter beslut C(2014) 6846 final. I artikel 1 första stycket i beslutet anges att det statliga stöd som beviljats operatörerna av plattformen för markbunden television, Telecom CLM och Abertis, för uppgradering av sändningsstationer, uppförande av nya sändningsstationer och tillhandahållande av digital utrustning och/eller drift och underhåll i område II i den autonoma regionen Kastilien-La Mancha genomförts olagligen och i strid med artikel 108.3 [FEUF] och är oförenligt med den inre marknaden. I artikel 1 andra stycket i beslutet angavs att stödet för satellitmottagare för att kunna ta emot sändningar från Hispasat SA i detta område är olagligt och oförenligt med den inre marknaden.

21 I artikel 3.1 i beslut C(2014) 6846 final, förpliktade kommissionen Konungariket Spanien att hos Telecom CLM, Abertis och Hispasat återkräva det olagliga stöd som beviljats genom den aktuella åtgärden.

22 Som skäl för beslutet anförde kommissionen för det första att de olika åtgärder som vidtagits på central nivå och de avtal som träffats mellan MITC och de autonoma regionerna utgjorde grunden för stödordningen för utbyggnad av digital markbunden television inom område II. I praktiken hade de autonoma regionerna tillämpat den spanska regeringens riktlinjer rörande utbyggnaden av digital markbunden television.

23 För det andra konstaterade kommissionen att den aktuella åtgärden skulle anses utgöra statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF. Enligt kommissionen är Abertis och Telecom CLM direkta stödmottagare av det aktuella stödet, eftersom de fått en ekonomisk fördel genom att erhålla statliga medel för digitaliseringen av deras egen utrustning och för att bygga nya sändningscentraler. När kommunerna agerade i egenskap av nätoperatörer, utgjorde även de direkta stödmottagare. Fördelen av denna åtgärd är selektiv, eftersom den endast berörde de företag som är verksamma inom markbunden television och nätoperatörerna utvaldes genom ett särskilt förfarande och inte genom ett anbudsförfarande. Det direkta valet av stödmottagare ledde i sin tur till att alla andra möjliga markbundna konkurrenter uteslöts. Mot bakgrund av att satellitteknik och markbunden teknik konkurrerar med varandra, innebar den aktuella stödåtgärden särskilt att konkurrensen mellan dessa två snedvreds.

24 Kommissionen konstaterade för det tredje att den aktuella åtgärden inte kunde anses som ett statligt stöd som är förenligt med den inre marknaden enligt artikel 107.3 c FEUF, trots att åtgärden var avsedd att tillgodose ett väldefinierat ändamål av allmänt intresse och trots att ett marknadsmisslyckande hade konstaterats. Kommissionen menade att åtgärden inte uppfyllde villkoret om teknikneutralitet och därmed inte var proportionerlig eller utgjorde ett lämpligt medel för att säkerställa tillgången till kostnadsfria kanaler för invånarna i område II i den autonoma regionen Kastilien-La Mancha.

25 Kommissionen ansåg, för det fjärde, att det förhållandet att de spanska myndigheterna inte tydligt definierat utbyggnad av markbunden teknik som en tjänst av allmänt intresse och ett beslut att tilldela en operatör denna tjänst medförde att den aktuella åtgärden inte kunde motiveras enligt artikel 106.2 FEUF.

Förfarandet vid tribunalen och den överklagade domen

26 Genom ansökan som inkom till tribunalens kansli den 12 december 2014 väckte Konungariket Spanien talan om ogiltigförklaring av beslut C(2014) 6846 final.

27 Konungariket Spanien åberopade fem grunder till stöd för sin talan. Den första grunden var att artikel 107.1 FEUF hade åsidosatts genom att kommissionen felaktigt slagit fast att det förelåg ett statligt stöd. Den andra grunden, som anfördes i andra hand, avsåg huruvida den aktuella åtgärden var förenlig med den inre marknaden. Denna grund rör frågan om att villkoren för undantag i artikel 106.2 och godkännande i artikel 107.3 c FEUF har åsidosatts. Den tredje grund som Konungariket Spanien åberopade var att handläggningsreglerna hade åsidosatts. Den fjärde grunden, som åberopades alternativt, rörde beslutet om återkrav av stöd och grundades på påståendet att principerna om rättssäkerhet, likabehandling, proportionalitet och subsidiaritet hade åsidosatts. Den femte grunden, som åberopades i andra hand, är att den grundläggande rätten till information har åsidosatts.

28 Kommissionen antog beslut C(2015) 7193 final, av den 20 oktober 2015 för att korrigera felen i beslut C(2014) 6846 final, med avseende på Hispasat. Till följd av denna korrigering ersattes uttrycket ”tillhandahållande av tjänster” i artikel 1 första stycket i beslut C(2014) 6846 final med uttrycket ”tillhandahållande av utrustning”. Vidare strök kommissionen det andra stycket i artikel 1 i beslut C(2014) 6846 final och ändrade artikel 3.1 i samma beslut. Kommissionen avstod från att konstatera att det förekom olagligt statligt stöd oförenligt med den inre marknaden som beviljats för installeringen av satellitmottagare för sändningar från Hispasat i område II i den autonoma regionen Kastilien-La Mancha som skulle återkrävas hos denna operatör av den berörda medlemsstaten.

29 Konungariket Spanien angav i skrivelse som inkom till tribunalens kansli den 23 december 2015 att det åberopade en ny grund till följd av ändringen av artikel 1 första stycket i beslut C(2014) 6846 final genom C(2015) 7193 final, i enlighet med artikel 84 i tribunalens rättegångsregler. Kommissionen vidarebefordrade sina synpunkter på skrivelsen genom en skrivelse av den 28 januari 2016.

30 I den överklagade domen, efter att ha funnit att den nya grunden kunde tas upp till prövning, slog tribunalen fast att den saknade fog. Den underkände även de fem grunder som Konungariket Spanien hade anfört till stöd för sin talan om ogiltigförklaring i dess ansökan av den 12 december 2014.

Parternas yrkanden

31 Konungariket Spanien har i överklagandet yrkat att domstolen ska

– upphäva den överklagade domen,

– ogiltigförklara beslut C(2014) 6846 final, och

– förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

32 Kommissionen har yrkat att domstolen ska ogilla överklagandet och förplikta Konungariket Spanien att ersätta rättegångskostnaderna.

Prövning av talan

33 Konungariket Spanien har till stöd för sitt överklagande åberopat tre grunder.

34 Vid den muntliga förhandlingen vid domstolen åberopade Konungariket Spanien, med stöd av artikel 127 i domstolens rättegångsregler, en ny grund.

Huruvida den grund som åberopats under förhandlingen kan tas upp till prövning

35 Konungariket Spanien har med sin nya grund, vilken åberopades under förhandlingen, gjort gällande att tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den inte ex officio bedömde den bristande motiveringen i beslut C(2014) 6846 final, med avseende på frågan huruvida den aktuella stödåtgärden var selektiv.

36 Till stöd för den nya grunden har Konungariket Spanien åberopat domen av den 20 december 2017, Comunidad Autónoma de Galicia och Retegal/kommissionen (C-70/16 P, EU:C:2017:1002), och anser att nämnda dom utgör en sådan omständighet som avses i artikel 127 i domstolens rättegångsregler och som motiverar att den tas upp under rättegången.

37 Kommissionen anser att grunden inte kan prövas.

38 Det ska erinras om att enligt artikel 127.1 i domstolens rättegångsregler får nya grunder inte åberopas under rättegången, såvida de inte föranleds av rättsliga eller faktiska omständigheter som framkommit först under rättegången.

39 I förevarande fall kan emellertid inte domen av den 20 december 2017, Comunidad Autónoma de Galicia och Retegal/kommissionen (C-70/16 P, EU:C:2017:1002) anses utgöra en ny rättslig omständighet som framkommit under rättegången. Såsom framgår av bland annat punkterna 59 och 61 i nämnda dom, bekräftar domen endast de motiveringskrav vad gäller undersökningen av selektivitetsvillkoret avseende en stödåtgärd som de framgår av dom av den 21 december 2016, kommissionen/Lübeck (C-524/14 P, EU:C:2016:971), och dom av den 21 december 2016, kommissionen/World Duty Free Group m.fl. (C-20/15 P och C-21/15 P, EU:C:2016:981), vilka avkunnades innan Konungariket Spanien gav in sitt överklagande. En dom som endast bekräftar en rättslig situation som är känd för klaganden då överklagandet inges kan nämligen inte medföra att en ny grund får åberopas.

40 Den av Konungariket Spanien åberopade nya grunden kan således inte prövas.

Den första grunden

Parternas argument

41 Konungariket Spanien har med sin första grund hävdat att punkt 48 i den överklagade domen utgör felaktig rättstillämpning. Tribunalen angav nämligen i nämnda punkt att beslut C(2015) 7193 final inte innebar någon ytterligare förpliktelse för medlemsstaten. Denna bedömning strider mot artikel 1 i beslut C(2014) 6846 final innan ändringen och utgör felaktig rättstillämpning mot bakgrund av principerna om god förvaltningssed och rättssäkerhet, liksom begreppet statligt stöd i den mening som avses i artikel 107 FEUF.

42 Konungariket Spanien anser i första hand att det var fråga om felaktig rättstillämpning av tribunalen, eftersom beslut C(2015) 7193 final innebar en väsentlig förändring av beslut C(2014) 6846 final. Tribunalen skulle således ha slagit fast att beslut C(2015) 7193 final innebar en ny förpliktelse för Konungariket Spanien.

43 Medlemsstaten i fråga har härvidlag gjort gällande att de omständigheter på vilka tribunalen grundade sig inte medgav en sådan slutsats som den som tribunalen kom fram till. För det första omfattas inte, från en terminologisk synpunkt ”tillhandahållande av digital utrustning” varken av begreppet ”förbättring av sändningscentraler”, eller begreppet ”byggnation av nya sändningscentraler”. Vidare, i

den mån begreppet ”tillhandahållande av digital utrustning” inte definierats i beslut C(2014) 6846 final, är det omöjligt att kvantifiera den fördel som berörda operatörer fått därigenom. Slutligen framgår inte denna slutsats av skäl 197 i beslutet.

44 För det andra anser Konungariket Spanien att tribunalen åsidosatte principerna om god förvaltningssed och rättssäkerhet när den slog fast att den aktuella ändringen inte innebar någon ytterligare förpliktelse för medlemsstaten. Tribunalen skulle ha slagit fast att kommissionen hade varit tvungen att respektera medlemsstatens rätt att yttra sig innan den antog beslut C(2015) 7193 final, eftersom kommissionen hade ändrat beskrivningen av den aktuella åtgärden, och det belopp som skulle återkrävas ökade från 11,3 miljoner euro till 43,8 miljoner euro. Tvärtemot regeln om parallella former, om vilken det erinras i punkt 45 i den överklagade domen, antog kommissionen beslut C(2015) 7193 final enligt samma handläggningsregler som gäller för beslut C(2014) 6846 final.

45 Konungariket Spanien har för det tredje hävdat att ändringen i fråga allvarligt påverkar innehåller i den aktuella åtgärden, som kvalificerats som statligt stöd i den mening som avses i artikel 107 FEUF.

46 Kommissionen har hävdat att grunden är verkningslös, eftersom den inte kan leda till att den överklagade domen upphävs. Grunden kan på sin höjd medföra att beslut C(2015) 7193 final ogiltigförklaras, vilket skulle leda till att beslut C(2014) 6846 final skulle behålla sin ursprungliga lydelse.

Domstolens bedömning

47 Enligt artikel 170.1 i domstolens rättegångsregler får överklagandet inte avse annan sak än den som har varit föremål för talan vid tribunalen.

48 Vad gäller frågan om huruvida talan om ogiltigförklaring kan tas upp till prövning, vilken väckts vid tribunalen, ska den prövas ex officio (se, analogt, dom av den 29 november 2007, Stadtwerke Schwäbisch Hall m.fl./kommissionen, C-176/06 P, ej publicerad, EU:C:2007:730, punkt 18). Parterna har i övrigt beretts tillfälle att yttra sig över denna fråga, som domstolen har tagit upp på eget initiativ.

49 Domstolen har redan slagit fast att prövningen enligt artikel 170.1 i domstolens rättegångsregler kräver att domstolen bedömer räckvidden av yrkandena i första instans samt föremålet för talan vid tribunalen (se, för ett liknande resonemang, dom av den 14 november 2017, British Airways/kommissionen, C-122/16 P, EU:C:2017:861, punkt 54).

50 Då Konungariket Spanien i sin ansökan till tribunalen yrkade att beslut C(2014) 6846 final skulle ogiltigförklaras, och beslut C(2015) 7193 final antogs därefter, ska det avgöras huruvida denna medlemsstat med sin ansökan även sökte erhålla ogiltigförklaring av beslut C(2015) 7193 final.

51 I punkt 36 i den överklagade domen angav tribunalen att Konungariket Spanien genom sin nya grund, som åberopats med stöd av artikel 84 i tribunalens rättegångsregler, invände mot själva ändringen av beslut C(2014) 6846 final. Vid förhandlingen vid domstolen angav Konungariket Spanien att dess avsikt med att åberopa denna nya grund vid tribunalen var att justera sina yrkanden i talan om ogiltigförklaring av beslut C(2014) 6846 final i syfte att utvidga talan till att avse ogiltigförklaring av beslutet i dess lydelse enligt beslut C(2015) 7193 final.

52 Det följer av domstolens praxis att parternas yrkanden i princip inte kan ändras. Artikel 86 i tribunalens rättegångsregler kodifierar tidigare rättspraxis om undantag från denna princip om att yrkandena inte kan ändras (dom av den 9 november 2017, HX/rådet, C-423/16 P, EU:C:2017:848, punkt 18 och där angiven rättspraxis).

53 I artikel 86 föreskrivs att när den rättsakt som en talan om ogiltigförklaring avser har ersatts av eller har ändrats genom en annan rättsakt som rör samma sak, får sökanden, innan den muntliga delen av förfarandet har avslutats eller innan tribunalen har beslutat att avgöra målet utan att inleda den muntliga delen av förfarandet, justera talan för att ta hänsyn till denna nya omständighet.

54 Artikel 86, som utgör ett undantag till principen att yrkanden inte får ändras, ska därför tolkas restriktivt.

55 Det framgår av punkt 33 i den överklagade domen att Konungariket Spanien, efter det att beslut C(2015) 7193 final antogs, med stöd av artikel 84.1 i tribunalens rättegångsregler, åberopade en ny grund. Det är emellertid utrett att nämnda medlemsstat inte begärde justering av sin talan i enlighet med artikel 86 i rättegångsreglerna.

56 Medan artikel 84, såsom generaladvokaten påpekat i punkt 42 i sitt förslag till avgörande, endast tillåter en sökande att komma med nya grunder går, artikel 86 längre, den tillåter parten att också ändra föremålet för talan, det vill säga att omformulera talan, när, såsom är fallet här, den angripna rättsakten har ersatts eller ändrats genom en annan rättsakt med samma föremål.

57 Att under dessa omständigheter medge att Konungariket Spanien justerar sin talan i den mening som avses i artikel 86 i tribunalens rättegångsregler genom att åberopa en ny grund enligt artikel 84 i rättegångsreglerna, skulle innebära att den första bestämmelsen blev innehållslös.

58 Denna slutsats påverkas inte av Konungariket Spaniens argument, vilket framfördes under förhandlingen, att den nya grunden under alla omständigheter uppfyllde formkraven för justering av talan enligt artikel 86 i tribunalens rättegångsregler.

59 Såsom generaladvokaten har angett i punkt 46 i sitt förslag till avgörande krävs vid justering av talan att sökanden lämnar klara och precisa uppgifter om föremålet för talan och sina yrkanden, för att undvika att domstolen dömer utöver vad som har yrkats (*ultra petita*). En separat handling om justering ska härvidlag, i enlighet med artikel 86.4 a i tribunalens rättegångsregler, innehålla bland annat de justerade yrkandena.

60 Det är emellertid uppenbart att den nya grund som Konungariket Spanien åberopade vid tribunalen, vilken uttryckligen grundades på artikel 84 i tribunalens rättegångsregler och inte på artikel 86 i dessa, inte uppfyller kraven i punkten ovan i förevarande dom. Som generaladvokaten har angett i punkt 52 i sitt förslag till avgörande höll nämligen Konungariket Spanien, i sin skrivelse av den 23 december 2015 i vilken denna grund åberopas, fast vid sitt ursprungliga yrkande, det vill säga ogiltigförklaring av beslut C(2014) 6846 final.

61 Av det anförda följer för det första att det var felaktig rättstillämpning när tribunalen i punkt 36 i den överklagade domen slog fast att Konungariket Spanien, genom att åberopa sin nya grund med stöd av artikel 84 i tribunalens rättegångsregler, hade yrkat att beslut C(2015) 7193 final skulle ogiltigförklaras. Tribunalen drog i punkt 37 i den överklagade domen härav felaktigt slutsatsen att den nya grunden kunde tas upp till prövning.

62 Det framgår emellertid av domstolens praxis att den omständigheten att tribunalen har gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning inte är av sådan beskaffenhet att den överklagade domen ska upphävas i den mån domslutet visar sig vara riktigt enligt andra rättsliga överväganden (se dom av den 21 september 2017, Easy Sanitary Solutions och EUIPO/Group Nivelles, C-361/15 P och C-405/15 P, EU:C:2017:720, punkt 73 och där angiven rättspraxis).

63 Eftersom Konungariket Spanien inte kunde justera sin talan på grundval av artikel 84 i tribunalens rättegångsregler, skulle tribunalen ha avvisat den nya grund som åberopades vid densamma och som avsåg ogiltigförklaring av beslutet C(2015) 7193 final. Grunden i fråga hade nämligen inte åberopats till stöd för giltigt justerade yrkanden. Härav följer att domslutet i den överklagade domen motiverats av andra rättsliga överväganden.

64 För det andra, i den mån Konungariket Spanien inte justerat sin talan om ogiltigförklaring vid tribunalen till att omfatta beslut C(2015) 7193 final, innebär det första yrkandet i överklagandet att föremålet för tvisten vid tribunalen utvidgas, i strid med artikel 170.1 i domstolens rättegångsregler.

65 Den första grunden kan följaktligen inte tas upp till prövning.

Den andra grunden

66 Den andra grunden för överklagandet består av två delar.

Första delgrunden

– Parternas argument

67 Konungariket Spanien har med den andra grundens första del gjort gällande att tribunalens analys i punkterna 89–107 i den överklagade domen är behäftad med fel, eftersom den slog fast att det första villkoret enligt domen av den 24 juli 2003, Altmark Trans och Regierungspräsidium Magdeburg (C-280/00, EU:C:2003:415) (nedan kallt det första Altmarkvillkoret), inte var uppfyllt.

68 För det första anser Konungariket Spanien att tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den slog fast att den spanska lagstiftingen inte tydligt definierade den aktuella tjänsten av allmänt ekonomiskt intresse. I Ley 32/2003, General de Telecomunicaciones (allmän lag 32/2003 om telekommunikationer) av den 3 november 2003 (BOE nr 264, av den 4 november 2003, s. 38890) (nedan kallad lag 32/2003) har drift av radio- och tv-nät uttryckligen ansetts vara allmännyttiga tjänster.

69 För det första, det konstaterande som återfinns i punkt 102 i den överklagade domen och som innebär att definitionen av den aktuella tjänsten som en tjänst av allmänt ekonomiskt intresse inte var tillräckligt tydlig, eftersom definitionen i fråga tillämpas på samtliga operatörer i telekommunikationsbranschen och inte på vissa av dem, var felaktigt. Konstaterandet står i strid med tribunalens praxis som innebär att en tjänst kan anförtros samtliga operatörer i en bransch. Vidare beaktade inte tribunalen samtliga de rättsakter genom vilka de spanska myndigheterna anförtrott berörda operatörer allmännyttiga tjänster, i synnerhet dekret 347/2008 och de partnerskapavtal i vilka skyldigheterna avseende allmännyttiga tjänster definierades i den autonoma regionen Kastilien-La Mancha. Tribunalen drog slutligen, i punkt 102 i den överklagade domen, den felaktiga slutsatsen att ansvaret för förvaltningen av tjänsten av allmänt ekonomiskt intresse skulle ha anförtrotts vissa företag, då dessa kan utses i efterhand genom särskild handling. Det fanns dessutom en motsägelse mellan punkt 104 i den överklagade domen, där tribunalen slog fast att det utgjorde en uppenbart oriktig bedömning att betrakta en viss plattform som en tjänst av allmänt ekonomiskt intresse, och punkt 105 i domen, i vilken tribunalen godtog kommissionens bedömning att det saknades en tydlig definition av tjänst av allmänt ekonomiskt intresse.

70 För det andra gjorde tribunalen i punkt 98 i den överklagade domen en alltför formell tolkning av domen av den 24 juli 2003, Altmark Trans och Regierungspräsidium Magdeburg (C-280/00, EU:C:2003:415), då den fann att det var nödvändigt att kontrollera huruvida en officiell handling, som uttryckligen fastställde att det förelåg en tjänst av allmänt ekonomiskt intresse och i vilken det angavs

art och tidsrymd för de allmännyttiga tjänsterna samt de företag som omfattades av dessa skyldigheter, verkligen förelåg. Härav följer att den gjorde en felaktig tolkning av nämnda dom, enligt vilken det endast krävs att skyldigheterna att tillhandahålla en allmännyttig tjänst framgår tydligt av den nationella rätten. Tribunalen åsidosatte därigenom det utrymme för eget skön och det bedömningsutrymme som medlemsstaterna har när det gäller att definiera en tjänst av allmänt ekonomiskt intresse.

71 Konungariket Spanien har påpekat att det under alla omständigheter ankommer på berörd medlemsstat att fastställa villkoren för tillhandahållande av tjänster av allmänt ekonomiskt intresse, i enlighet med deras utrymme för skönsmässig bedömning. En tjänst av allmänt ekonomiskt intresse kan således definieras genom en eller flera separata och på varandra följande akter.

72 För det tredje undersökte inte tribunalen samtliga relevanta omständigheter i målet och den överklagade domen var bristfälligt motiverad. Den beaktade inte den omständigheten att kommissionen själv, vid dess prövning av den aktuella åtgärden, ansåg att de avtal som slutits av Consejería de industria, energía y medio ambiente (sekretariatet för industri, energi och miljö) i Kastilien-La Mancha utgjorde en integrerad del av åtgärden, vilket framgår av punkt 39 i kommissionens beslut. En noggrann och opartisk undersökning av samtliga relevanta omständigheter i fallet ledde till att kommissionen även undersökte dessa avtal. Konstaterandet i punkt 100 i den överklagade domen utgör följaktligen felaktig rättstillämpning. Tribunalen slog vidare visserligen fast i punkt 106 i den överklagade domen att ett marknadsmisslyckande inte var tillräckligt för att konstatera att det förelåg en tjänst av allmänt ekonomiskt intresse men den var enligt Konungariket Spanien inte undantagen från sin skyldighet att göra en prövning i detalj huruvida det förelåg en tjänst av allmänt ekonomiskt intresse.

73 Kommissionen anser att den andra grunden första del är verkningslös och inte kan tas upp till prövning.

– Domstolens bedömning

74 I den första delen av den andra grunden har Konungariket Spanien gjort gällande att tribunalen gjorde sig skyldig till flera fall av felaktig rättstillämpning vid prövningen av det första Altmark-villkoret.

75 När det för det första gäller det påstådda felet vid tribunalens bedömning av den nationella rätten ska det erinras om att det följer av fast rättspraxis att när tribunalen har fastställt eller bedömt de faktiska omständigheterna är domstolen, enligt artikel 256 FEUF, behörig att pröva den rättsliga kvalificeringen av dessa omständigheter och de rättsföljder som tribunalen har funnit att denna ska medföra. Bedömningen av de faktiska omständigheterna utgör inte, med undantag för då tribunalen har missuppfattat bevisningen, en rättsfråga som ska prövas av domstolen. Domstolen är i ett mål om överklagande således, vad beträffar tribunalens bedömningar av nationell rätt, endast behörig att pröva om tribunalen har missuppfattat nämnda nationella rätt. Det ska utifrån handlingarna i målet vara uppenbart att tribunalen missuppfattat bevisningen eller de faktiska omständigheterna, utan att domstolen ska behöva göra en ny bedömning därav (dom av den 26 april 2018, Cellnex Telecom och Telecom Castilla-La Mancha/kommissionen, C-91/17 P och C-92/17 P, ej publicerad, EU:C:2018:284, punkterna 67–69, samt där angiven rättspraxis).

76 Vad gäller bedömningen av lag 32/2003 fann tribunalen i punkt 102 i den överklagade domen, att kvalificeringen som allmännyttig tjänst i nämnda lag avsåg alla telekommunikationstjänster, inklusive näten för radio- och tv-sändningar. Tribunalen konstaterade vidare att enbart den omständigheten att en tjänst angetts vara av allmänt intresse enligt nationell rätt inte innebär att varje företag som tillhandahåller en sådan utför tydligt definierade skyldigheter inom ramen för allmännyttiga tjänster i den mening som avses i domen av den 24 juli 2003, Altmark Trans och Regierungspräsidium Magdeburg (C-280/00, EU:C:2003:415). Tribunalen konstaterade även att det inte framgår av lag

32/2003 att alla telekommunikationstjänster i Spanien utgör tjänster av allmänt ekonomiskt intresse i den mening som avses i den domen, och att det i lag 32/2003 uttryckligen föreskrivs att tjänster av allmänt intresse i den mening som avses i den lagen ska utföras inom ramen för ett system med fri konkurrens.

77 Domstolen konstaterar att Konungariket Spanien inte åberopat några omständigheter till styrkande av att det är uppenbart att tribunalen missuppfattat innehållet i lag 32/2003. Vad sedan gäller medlemsstatens kritik mot tribunalens slutsats av lagens allmänna karaktär, det vill säga att det utifrån lagen inte går att slå fast att de som driver ett markbundet nät skulle ha anförtrotts klart definierade skyldigheter att tillhandahålla allmännyttiga tjänster i enlighet med det första Altmark-villkoret, konstaterar domstolen – mot bakgrund av de tvetydiga angivelser som finns i lagen (se punkt 76 ovan) – att tribunalen i denna del inte gjort någon felaktig rättstillämpning (se, för ett liknande resonemang, dom av den 26 april 2018, Cellnex Telecom och Telecom Castilla-La Mancha/kommissionen, C-91/17 P och C-92/17 P, ej publicerad, EU:C:2018:284, punkterna 71 och 72).

78 För det andra kan argumentet att tribunalen missuppfattat den nationella rätten när den inte beaktade dekret 347/2008 och de avtal som avses i punkt 72 i förevarande dom inte godtas.

79 Även om Konungariket Spanien i sitt överklagande har lämnat en mycket allmänt hållen sammanfattning av innehållet i detta dekret och nämnda avtal, har medlemsstaten i fråga inte på något sätt angett på vilket sätt tribunalen konkret har missuppfattat nationell rätt. Det framgår inte heller av sammanfattningen att det är uppenbart att tribunalen missuppfattat bestämmelserna i lag 32/2003.

80 Vidare, i den mån Konungariket Spaniens argument ska förstås på så sätt att tribunalen kritiseras för att inte ha angett skälen för att den inte hänvisade till den nationella rätt som anges i punkt 78 i förevarande dom, erinras om att det endast ankommer på tribunalen att pröva den bevisning som lagts fram vid den. Tribunalen kan, med undantag för skyldigheten att respektera allmänna principer och processrättsliga regler för bevisbördan och bevisningen samt att inte missuppfatta bevis, inte anses skyldig att uttryckligen motivera den värdering som görs av varje bevis, särskilt om den anser att beviset i fråga är utan intresse eller saknar relevans för målets utgång (se, för ett liknande resonemang, dom av den 26 april 2018, Cellnex Telecom och Telecom Castilla-La Mancha/kommissionen, C-91/17 P och C-92/17 P, ej publicerad, EU:C:2018:284, punkt 76 samt där angiven rättspraxis).

81 Konungariket Spanien har emellertid inte på något sätt gjort gällande att tribunalen åsidosatt skyldigheten att iaktta dessa allmänna principer och processrättsliga regler om bevisning och bevisbörda med avseende på de omständigheter som anges i punkt 78 i förevarande dom.

82 Slutligen kan inte heller Konungariket Spaniens argument, att tribunalen gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning i punkt 100 i den överklagade domen, godtas.

83 Den omständigheten att det i förekommande fall förelåg ett marknadsmisslyckande kan nämligen inte, tvärtemot vad Konungariket Spanien har gjort gällande, påverka det utrymme för bedömning som tribunalen har avseende relevansen av bevisningen, i enlighet med den praxis som anges i punkt 80 ovan.

84 Ett sådant marknadsmisslyckande kan för övrigt inte heller vara relevant för bedömningen av huruvida de berörda företagen faktiskt anförtrotts skyldigheten att tillhandahålla allmännyttiga tjänster genom en rättsakt eller om dessa skyldigheter är tydligt definierade (se, för ett liknande resonemang, dom av den 20 december 2017, Comunidad Autónoma del País Vasco m.fl./kommissionen, C-66/16 P-C-69/16 P, EU:C:2017:999, punkt 75).

85 Det argument som framförts av Konungariket Spanien, att tribunalen i punkt 98 i den överklagade domen gjorde en felaktig tolkning av domen av den 24 juli 2003, Altmark Trans och Regierungspräsidium Magdeburg (C-280/00, EU:C:2003:415), saknar vidare fog.

86 Domstolen har slagit fast att det huvudsakliga syftet med det första Altmark-villkoret är, inte bara att avgöra om det mottagande företaget faktiskt har ålagts skyldigheten att tillhandahålla allmännyttiga tjänster, utan om dessa skyldigheter har definierats i nationell rätt på ett klart och tydligt sätt. Detta villkor har till syfte att säkerställa öppenhet och rättssäkerhet, vilket kräver att minimikriterier är uppfyllda när det gäller förekomsten av en eller flera rättsakter från myndigheterna som på ett tillräckligt precist sätt definierar åtminstone arten av, längden på och omfattningen av de skyldigheter att tillhandahålla allmännyttiga tjänster som åligger de företag som fått i uppdrag att fullgöra dessa skyldigheter. Saknas en klar definition av dessa objektiva kriterier är det inte möjligt att kontrollera om en viss verksamhet omfattas av begreppet tjänster av allmänt ekonomiskt intresse (dom av den 26 april 2018, Cellnex Telecom och Telecom Castilla-La Mancha/kommissionen, C-91/17 P och C-92/17 P, ej publicerad, EU:C:2018:284, punkt 44 samt där angiven rättspraxis).

87 Härav följer emellertid att Konungariket Spanien inte kan kritisera tribunalen för att den i punkt 98 i den överklagade domen anlade ett formalistiskt synsätt genom att kräva att det skulle föreligga en rättsakt som tilldelar de aktuella operatörerna ett uppdrag av allmänt ekonomiskt intresse som är allmängiltigt och tvingande, liksom en angivelse av arten av, längden på och omfattningen av dessa skyldigheter och de berörda företagen och områdena.

88 Det argument som Konungariket Spanien har framfört och som avser felaktig rättstillämpning av tribunalen i punkt 102 i den överklagade domen, genom att tribunalen missuppfattade den omständigheten att uppdraget att anförtro tillhandahållande av allmännyttiga tjänster kan definieras i flera separata akter, beror på en felaktig läsning av nämnda punkt. Det framgår nämligen inte av denna punkt att tribunalen uteslutit en sådan möjlighet.

89 Konungariket Spanien har vidare gjort en felaktig läsning av punkt 104 i den överklagade domen, eftersom tribunalen däri endast konstaterat att medlemsstaten inte har bestritt punkt 183 i det omtvistade beslutet, vad gäller den omständigheten att det förekommit en uppenbaret oriktig bedömning från de spanska myndigheternas sida. Konungariket Spaniens argument om en motstridighet mellan punkterna 104 och 105 i den överklagade domen är således inte riktigt.

90 Den första grundens första del kan därför inte leda till bifall för överklagandet.

Den andra grundens andra del

– Parternas argument

91 Den andra grundens andra del avser analysen av det fjärde villkoret i domen av den 24 juli 2003, Altmark Trans och Regierungspräsidium Magdeburg (C-280/00, EU:C:2003:415) (nedan kallat det fjärde Altmarkvillkoret) i punkterna 108–113 i den överklagade domen. Konungariket Spanien har hävdat att tribunalen i punkt 110 i den överklagade domen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den slog fast att jämförelsen med satellitteknik inte var tillräcklig för att visa att det aktuella offentliga företaget var det effektivaste.

92 Tribunalen underlät att, enligt vad domstolens praxis kräver, kontrollera huruvida kommissionen noggrant och opartiskt hade undersökt samtliga för det administrativa förfarandet relevanta omständigheter, i syfte att grunda sina slutsatser angående åsidosättande av det fjärde Altmarkvillkoret. Konungariket Spanien gjorde i synnerhet inför tribunalen gällande att kommissionens slutsatser av den socioekonomiska jämförande studien vad gäller de tekniska alternativen för att bygga ut täckningen för digital markbunden television i den autonoma regionen

Kastilien- La Mancha av den 9 september 2008 (nedan kallad 2008 års jämförande studie), var felaktiga, eftersom studien enligt denna medlemsstat kommit fram till att utbygganden av digital markbunden televison i den autonoma regionen bäst kunde ske genom markbunden teknik. Konungariket Spanien har vidare gjort gällande att en riktig kontroll av dess utrymme för skönsmässig bedömning vad gäller definitionen av den aktuella allmännyttiga tjänsten bestod i att kontrollera huruvida de utvalda anbudsgivarna utvalts inom ramen för ett offentligt anbudsförfarande och ersättningen var lämplig.

93 Konungariket Spanien har slutligen gjort gällande att det finns en motsägelse mellan den överklagade domen och domen av den 26 november 2015, Abertis Telecom och Retevisión I/kommissionen (T-541/13, ej publicerad, EU:T:2015:898), samt domen av den 26 november 2015 Comunidad Autónoma de Cataluña och CTTI/kommissionen (T-465/13, ej publicerad, EU:T:2015:900). I dessa domar slog tribunalen fast att kommissionen inte visat att det fjärde Altmark-villkoret hade åsidosatts. Härav följer att tribunalen åsidosatte principen om god förvaltningssed.

94 Kommissionen har angett att om den andra grundens första del inte kan prövas medför detta att den andra delen, under alla omständigheter, blir verkningslös, eftersom villkoren i domen av den 24 juli 2003, Altmark Trans och Regierungspräsidium Magdeburg (C-280/00, EU:C:2003:415), är kumulativa.

– Domstolens bedömning

95 I den mån det i den andra delen av den första grunden gjorts gällande att tribunalen gjorde en felaktig bedömning av det fjärde Altmark-villkoret, påpekar domstolen följande. Mot bakgrund av att villkoren enligt domen av den 24 juli 2003, Altmark Trans och Regierungspräsidium Magdeburg (C-280/00, EU:C:2003:415) är kumulativa, kan den omständigheten att tribunalens bedömning att ett av dessa villkor inte är uppfyllt är felaktig inte medföra att den överklagade domen ska upphävas, om den överklagade domen inte innehåller någon felaktig rättstillämpning gällande bedömningen av något annat av dessa villkor (dom av den 20 december 2017, Spanien/kommissionen, C-81/16 P, EU:C:2017:1003, punkt 57 och där angiven rättspraxis).

96 Det framgår emellertid av prövningen av den första delen av den andra grunden att tribunalen inte gjorde sig skyldig till någon felaktig rättstillämpning då den inte godtog Konungariket Spaniens argument som bestred skälen i det omtvistade beslutet, enligt vilka kommissionen fann att det första Altmark-villkoret inte var uppfyllt.

97 Mot denna bakgrund finner domstolen att den andra delen av den andra grunden saknar verkan.

Den tredje grunden

Parternas argument

98 Konungariket Spanien har med sin tredje grund hävdat att det var felaktig rättstillämpning när tribunalen i punkt 139 i den överklagade domen slog fast att den aktuella åtgärden var oförenlig med den inre marknaden, eftersom principen om teknikneutralitet hade åsidosatts. Tribunalen kom på ett felaktigt sätt fram till denna slutsats, även om 2008 års jämförande studie innehöll en jämförelse mellan kostnaderna för satellitbunden plattform och markbunden plattform.

99 Såsom framgår av punkterna 132–138 i den överklagade domen fann kommissionen att denna studie inte visade någon betydande skillnad i kostnader mellan de båda plattformarna och att dess resultat inte var tillförlitliga. Genom att bekräfta kommissionens bedömning vad gäller åsidosättande av principen om teknikneutralitet utövade inte tribunalen sin domstolsprövning i enlighet med vad som anges i rättspraxis från domen av den 15 februari 2005, kommissionen/Tetra Laval (C-12/03 P,

EU:C:2005:87, punkt 39). Konungariket Spanien har särskilt hävdat att de ”svagheter” i 2008 års jämförande studie som tribunalen identifierade i punkterna 143, 145 och 148 i den överklagade domen i själva verket följer av felaktiga metodologiska antaganden av kommissionen, vilka tribunalen inte kontrollerade. Medlemsstaten i fråga har härav dragit slutsatsen att studiens tillvägagångssätt var riktigt och av grundläggande betydelse för att förstå varför satellitplattformar var dyrare än markbundna plattformar, särskilt på grund av den befintliga infrastrukturen.

100 Kommissionen har gjort gällande att de argument som anförts till stöd för den tredje grunden inte kan prövas eller att de saknar verkan, och att de under alla omständigheter saknar grund.

Domstolens bedömning

101 Konungariket Spanien har med sin tredje grund hävdat att tribunalen inte utövat sin domstolsprövning korrekt när den i punkt 139 i den överklagade domen slog fast att denna medlemsstats argument, vilka grundades på 2008 års jämförande studie, inte visade att kommissionen felaktigt hade funnit att den aktuella åtgärden var oförenlig med den inre marknaden.

102 De argument som Konungariket Spanien har anfört till stöd för denna grund, avser i själva verket uppfattningen att tribunalen inte i tillräcklig utsträckning beaktat 2008 års jämförande studie, vilket innebär ett ifrågasättande av tribunalens bevisvärdering.

103 Med förbehåll för de fall då de faktiska omständigheterna och bevisningen missuppfattats, utgör bedömningen av dessa faktiska omständigheter och bevisningen enligt domstolens fasta praxis inte en rättsfråga som i sig omfattas av domstolens prövning inom ramen för ett mål om överklagande (dom av den 20 december 2017, Comunidad Autónoma de Galicia och Retegal/kommissionen, C-70/16 P, EU:C:2017:1002, punkt 47 och där angiven rättspraxis).

104 Det följer under alla omständigheter av domstolens fasta praxis att det – i samband med den prövning som unionsdomstolen företar av kommissionens komplicerade ekonomiska bedömningar inom området för statligt stöd – inte ankommer på unionsdomstolen att ersätta kommissionens ekonomiska bedömning med sin egen. Unionsdomstolen ska emellertid inte bara pröva huruvida de bevis som åberopats är materiellt riktiga, tillförlitliga och samstämmiga, utan även huruvida dessa bevis utgör samtliga relevanta uppgifter som ska beaktas för att bedöma en komplicerad situation och huruvida de kan ligga till grund för de slutsatser som dragits (dom av den 20 december 2017, Spanien/kommissionen, C-81/16 P, EU:C:2017:1003, punkt 70,och där angiven rättspraxis).

105 Konungariket Spanien har gjort gälande att tribunalen inte utfört sin prövning av kommissionens bedömning i enlighet med ovannämnda praxis, vad avser 2008 års jämförande studie. Genom att begränsa sig till att svagheterna i 2008 års jämförande studie återspeglade ett metodval som gjorts av de spanska myndigheterna, har denna medlemsstat inte tillfört någon konkret omständighet till stöd för sitt påstående.

106 Följaktligen ska överklagandet, i den mån det bygger på denna tredje grund, avvisas eller, i vart fall, ogillas.

107 Eftersom kommissionens överklagande inte kan bifallas på någon av de två grunderna ska det ogillas i sin helhet.

Rättegångskostnader

108 Enligt artikel 184.2 i domstolens rättegångsregler ska domstolen besluta om rättegångskostnaderna när överklagandet ogillas. Enligt artikel 138.1 i rättegångsreglerna, vilken är tillämplig i mål om överklagande enligt artikel 184.1, ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats.

109 Kommissionen har yrkat att Konungariket Spanien ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom Konungariket Spanien har tappat målet, ska kommissionens yrkande bifallas.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (fjärde avdelningen) följande:

1) Överklagandet ogillas.

2) Konungariket Spanien ska ersätta rättegångskostnaderna.

Underskrifter